

[Inger Merete Nordentoft.]

teriale og undervisningsplan, nu bliver forringet. Motiveringen er, at disse bestemmelser kan virke hemmende på udnyttelsen af den ved loven hjemlede adgang til fortsat drift af tysksprogede skoler. Ja, det kan loven af 1946, og det var også hensigten med den. Den tyske skole, der ikke er noget i vejen med, vil jo ikke blive hemmet.

Jeg vil gerne stille den højtærede undervisningsminister et direkte spørgsmål: Er der fra de tysksprogede skolers side fremført et eneste eksempel på, at nogen dansk myndighed har hindret en tysksproget skole i at fortsætte sin drift?

Viste den forespørgsel, som jeg på mit partis vegne stillede i fjor, og som var til debat her i det høje ting den 9. marts 1951, ikke tværtimod, at man fra danske myndigheders side udover al rimelighed imødekom de tyske kredses ønsker? Hvad er årsagen til, at de danske myndigheder, som har varetaget 1946-loven, der gav fuld frihed for og fuld støtte til alle skoler, som opfyldte det rimelige krav, at nazismen ikke måtte leve i dem, nu skal give afkald på den ret, de havde? Er der nogen grund til dette, er der nogen begrundelse for, at man nu i 1952 foretager en ændring af den linie, der blev fastlagt i loven af 1946? Det mener jeg ikke der er.

Den udtalelse, som det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) fremsatte, at man syd for grænsen ville tage hensyn til den måde, hvorpå man nord for grænsen behandler det tyske mindretal, er efter min mening urealistisk. Intet som helst i begivenhedernes forløb i grænseegnene, hverken før 1920, i tiden 1920—33, i tiden 1933—45 eller i tiden efter 1945, berettiger til en sådan tro. Der er ganske vist sket en ændring i det tyske folks mentalitet, men det tyske folk er jo i dag gennemsyret af to vidt forskellige tankegange. En stor del af det erkender Tysklands skyld for de forhold, der hersker i Europa i dag, og arbejder for at medvirke til en fredelig demokratisk verden. Men der er også en stor del af det tyske folk, som endnu er opfyldt af revanchetanker og ønsker om nazismens genfødsel. Der er ikke nogen som helst garanti for, at alle de tyskere, der findes nord for grænsen, tilhører den første kategori, tværtimod, må man sige, når man ser på hjemmetyskernes forhold efter 1933 og under besættelsen.

Sålænge Tysklands forhold er så uafklarede, som de er i dag, forekommer det os urimeligt at ændre 1946-loven på de

punkter som her foreslået. Derfor kan mit parti ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 5. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m. m.

3) *Eventuelt: anden behandling af:*

Forslag til lov om bekæmpelse af råger, alliker, skarver og måger.

4) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om oprettelse af havebrug og havelodskolonier m. m.

5) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om statens overtagelse af Ordrupgaardssamlingen.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber [af Hans Knudsen m. fl.].

Mødet hævet kl. 15⁵⁰.

86. møde.

Onsdag den 5. marts kl. 13.

Formanden: Jeg har modtaget følgende skrivelse:

„Christiansborg
København K., den 4. marts 1952.

Til folketingets formand.

Da jeg er forhindret i at deltage i folketingets møder i indeværende uge,